

205

OBWIESZCZENIE MINISTRA SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

z dnia 10 października 1956 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o szkolnictwie wyższym i o pracownikach nauki.

Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 10 września 1956 r. o zmianie ustawy o szkolnictwie wyższym i o pracownikach nauki (Dz. U. Nr 41, poz. 185) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o szkolnictwie wyższym i o pracownikach nauki (Dz. U. z 1952 r. Nr 6, poz. 38) z uwzględnieniem zmian wprowadzonych dekretem z dnia 10 grudnia 1952 r. o akademiach wojskowych (Dz. U. Nr 49, poz. 324), dekretem z dnia 24 grudnia 1952 r. o zmianie terminu przyznania tytułów naukowych dotychczasowym samodzielnym pracownikom nauki (Dz. U. Nr 53, poz. 348) oraz ustawą z dnia 10 września 1956 r. o zmianie ustawy o szkolnictwie wyższym i o pracownikach nauki (Dz. U. Nr 41, poz. 185) z zachowaniem ciągłej numeracji działów, rozdziałów, artykułów, ustępów i punktów.

Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia tekst ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o szkolnictwie wyższym i o pracownikach nauki nie obejmuje przepisów art. 2, 3 i 5 usta-

wy z dnia 10 września 1956 r. o zmianie ustawy o szkolnictwie wyższym i o pracownikach nauki (Dz. U. Nr 41, poz. 185) w brzmieniu:

„Art. 2. W roku szkolnym 1956/57 wyboru rektora na podstawie art. 19a ustawy dokonuje się po rozpoczęciu roku szkolnego.

Art. 3. Studenci odbywający w dniu wejścia w życie ustawy studia pierwszego i drugiego stopnia w szkołach wyższych mogą je ukończyć według przepisów dotychczasowych.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 września 1956 r.”.

Minister Szkolnictwa Wyższego: *St. Żółkiewski*

Załącznik do obwieszczenia Ministra Szkolnictwa Wyższego z dnia 10 października 1956 r. (poz. 205).

U S T A W A

z dnia 15 grudnia 1951 r.

o szkolnictwie wyższym i o pracownikach nauki.

D Z I A Ł I

Przepisy wstępne.

Art. 1. Szkoły wyższe kształcą i wychowując kadry inteligencji ludowej w duchu ofiarnej służby ojczyźnie, walki o pokój i socjalizm mają za zadanie:

- 1) przygotowywanie kandydatów na pracowników o najwyższym poziomie kwalifikacji zawodowych, zdolnych przy wykonywaniu swojego zawodu do samodzielnego rozwiązywania zagadnień na podstawach naukowych,
- 2) kształcenie pracowników nauki i przygotowanie ich do pracy badawczej i dydaktycznej,
- 3) organizowanie i prowadzenie badań naukowych oraz udział w stosowaniu wyników badań w praktyce,
- 4) udział w upowszechnianiu osiągnięć nauki i postępu technicznego oraz w szerzeniu naukowego poglądu na świat.

Art. 2. 1. Minister Szkolnictwa Wyższego zarządza szkołami wyższymi.

2. Rada Ministrów może poddać szkołę wyższą zarządowi innego ministra.

3. Minister, którego zarządowi Rada Ministrów poddała szkołę wyższą, uzgadnia strukturę organizacyjną, plany stu-

diów i programy nauczania z Ministrem Szkolnictwa Wyższego.

4. Ilekroć w dalszych przepisach ustawy używa się oznaczenia „minister” bez bliższego określenia, mowa jest o ministrze, któremu podlega szkoła wyższa.

Art. 3. 1. Przy Ministrze Szkolnictwa Wyższego działa Rada Główna Szkolnictwa Wyższego.

2. Rada Główna współdziała z Ministrem Szkolnictwa Wyższego i z innymi ministrami, do których należy zarząd szkół wyższych podlegających przepisom niniejszej ustawy, we wszystkich istotnych sprawach dotyczących szkolnictwa wyższego. Do zakresu działania Rady Głównej należy w szczególności:

- 1) wypowiedzianie się w sprawach ogólnych dotyczących rozwoju szkolnictwa wyższego i jego potrzeb, a zwłaszcza opiniowanie perspektywicznych i okresowych planów rozwoju szkolnictwa wyższego,
- 2) opracowywanie i opiniowanie projektów dotyczących organizacji szkół wyższych,
- 3) opracowywanie i opiniowanie projektów dotyczących organizacji studiów, planów studiów oraz programów i metod nauczania,
- 4) opracowywanie i opiniowanie projektów dotyczących organizacji badań naukowych w szkołach wyższych

- i współpracy szkół wyższych z innymi placówkami naukowymi w tym zakresie,
- 5) opiniowanie planów badań naukowych i sprawozdań z ich wykonania,
 - 6) przeprowadzanie w szkołach wyższych badań związanych z wykonaniem zadań przez szkoły wyższe,
 - 7) udzielanie opinii w sprawach współpracy szkół wyższych z zagranicą.

Rada działa z inicjatywy właściwego ministra lub z inicjatywy własnej. Zasięganie opinii Rady w sprawach wymienionych w pkt 1 — 5, jak również w innych sprawach, zastrzeżonych w niniejszej ustawie, jest obowiązkowe.

3. Przewodniczącym Rady Głównej jest Minister Szkolnictwa Wyższego. Członkami Rady Głównej są przedstawiciele głównych kierunków studiów w szkołach wyższych w ogólnej liczbie 60, powołani na lat 3 spośród samodzielnych pracowników nauki, w trybie, który określa regulamin Rady Głównej.

4. Organizację i sposób działania Rady Głównej oraz zasady wynagradzania jej członków określa regulamin, nadany przez Radę Ministrów.

D Z I A Ł II

SZKOŁY WYŻSZE

R o z d z i a ł 1.

Tworzenie szkół wyższych.

Art. 4. Utworzenie szkoły wyższej następuje w drodze uchwały Rady Ministrów po zasięgnięciu opinii Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego. W tej samej drodze następuje przekształcenie lub likwidacja szkoły wyższej albo przeniesienie jej siedziby.

Art. 5. 1. Szkoły wyższe posiadają osobowość prawną.

2. Szczegółową organizację wewnętrzną szkoły wyższej określa statut szkoły.

3. Statut nadaje minister na wniosek senatu szkoły, przedstawiony przez rektora.

4. W sprawach, w których ustawa dopuszcza odmienne uregulowanie przez statut, stosuje się do czasu nadania statutu w trybie ust. 3 przepisy niniejszej ustawy.

R o z d z i a ł 2.

Organizacja wewnętrzna szkoły wyższej.

Art. 6. 1. Podstawową komórką organizacyjną w szkole wyższej jest katedra. W ramach katedry może być prowadzony jeden lub więcej zakładów.

2. Katedra prowadzi pracę dydaktyczną i naukową w zakresie jednego lub kilku pokrewnych przedmiotów. Katedra obejmuje samodzielnych oraz pomocniczych pracowników nauki, jak również aspirantów, pracowników wymienionych w art. 73 ust. 1 i nauczycieli, o których mowa w art. 74.

3. Katedry pokrewne można łączyć w zespół katedr lub instytut.

Art. 7. 1. Szkoły wyższe mogą dzielić się na wydziały, wydziały zaś — na oddziały, sekcje i kierunki.

2. W obrębie wydziałów lub poza wydziałem można stworzyć studia specjalne i studia dla pracujących.

3. Biblioteka szkoły wyższej jest zakładem naukowym ogólnouczelnianym. Organizację biblioteki określa statut szkoły.

Art. 8. 1. Wydziały, oddziały, sekcje, kierunki studiów, studia dla pracujących i studia specjalne tworzy, przekształca i znosi minister na wniosek lub po zasięgnięciu opinii organów szkoły i Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego. Katedry i instytuty uczelniane tworzy, przekształca i znosi minister na wniosek lub po zasięgnięciu opinii organów szkoły.

2. Zespoły katedr oraz pomocnicze kursy specjalne tworzy, przekształca i znosi rektor na podstawie uchwały senatu powziętej na wniosek lub po zasięgnięciu opinii rady wydziału.

Art. 9. 1. Rektor przy udziale senatu kieruje całokształtem działalności szkoły wyższej i jest odpowiedzialny przed ministrem za wykonanie zadań szkoły.

2. Do obowiązków rektora należy w szczególności:

- 1) troska o pozyskiwanie niezbędnych kadr dla szkoły i decydowanie w ramach obowiązujących przepisów o ich wykorzystaniu,
- 2) troska o zaspokajanie potrzeb materialnych szkoły oraz dysponowanie w ramach obowiązujących przepisów środkami materialnymi, przeznaczonymi na potrzeby szkoły,
- 3) sprawowanie nadzoru nad należyтым wykonywaniem zadań przez jednostki organizacyjne szkoły w zakresie wychowania młodzieży, nauki i nauczania i nad należyтым wykorzystywaniem środków przeznaczonych na ten cel,
- 4) sprawowanie nadzoru nad wypełnianiem obowiązków przez wszystkie organy szkoły,
- 5) sprawowanie nadzoru nad zaspokajaniem materialnych, zdrowotnych i kulturalnych potrzeb młodzieży studiującej,
- 6) kierowanie administracją szkoły za pośrednictwem dyrektora administracyjnego.

3. Rektor jest służbowym przełożonym wszystkich pracowników szkoły oraz zwierzchnikiem i opiekunem młodzieży studiującej.

4. Rektor jest przedstawicielem szkoły na zewnątrz.

Art. 10. 1. Stałym pomocnikiem rektora i w razie potrzeby jego zastępcą jest prorektor. Zakres czynności prorektora określa rektor.

2. Statut szkoły może przewidzieć powołanie kilku prorektorów. W tym przypadku podziału czynności między nimi dokonuje rektor. Do czasu nadania szkole statutu liczbę prorektorów ustala minister.

Art. 11. 1. Senat współdziała zrektorem w kierowaniu szkołą. We wszystkich sprawach istotnych dla szkoły rektor powinien zasięgać opinii senatu.

2. Do obowiązków senatu należy w szczególności:

- 1) podejmowanie inicjatywy we wszystkich sprawach dotyczących rozwoju szkoły i ulepszania jej pracy pod względem wychowawczym, dydaktycznym i naukowym,
- 2) rozpatrywanie sprawozdań poszczególnych wydziałów i międzywydziałowych jednostek organizacyjnych oraz ocena wyników ich pracy,
- 3) uchwalenie projektu statutu szkoły,
- 4) występowanie z wnioskami lub wypowiedzianie opinii w sprawach tworzenia, przekształcania i znoszenia jednostek organizacyjnych szkoły,
- 5) występowanie z wnioskami lub wypowiedzianie opinii w sprawach nadawania pracownikom szkoły tytułów samodzielnych pracowników nauki, w sprawach powoływania, przenoszenia i zwalniania samodzielnych pracowników nauki i osób pełniących ich obowiązki oraz w sprawach obsadzania stanowisk kierowników katedr, zespołów katedr, instytutów uczelnianych i innych jednostek nie będących wydziałami,
- 6) zatwierdzanie uchwał rad wydziałów w sprawach regulaminów studiów i planów studiów,
- 7) nadzór nad rozwojem młodej kadry naukowej,
- 8) czuwanie nad zaspokajaniem potrzeb młodzieży,
- 9) wykonywanie innych zadań przewidzianych w regulaminie studiów i w innych przepisach wydanych na podstawie niniejszej ustawy.

3. Rektor zwołuje posiedzenia senatu i kieruje obradami. Jest on obowiązany zwołać posiedzenie na żądanie większości członków senatu.

Art. 12. 1. W skład senatu wchodzi: rektor, prorektory, dziekani i przedstawiciele rad wydziału po jednym z każdego wydziału.

2. Statut szkoły może postanowić, że w skład senatu wchodzi nadto prodziekani, przedstawiciele rad wydziałów w liczbie większej niż przewidziana w ust. 1 oraz inne osoby, jak dyrektor biblioteki, kierownicy instytutów uczelnianych, kierownicy studiów specjalnych.

3. Przedstawiciele rady wydziału wybierani są corocznie przed końcem roku szkolnego spośród członków rady wydziału. Uczestniczą oni w obradach senatu od początku nowego roku szkolnego. W razie potrzeby dokonuje się wyboru w ciągu roku na okres do końca roku szkolnego.

4. W obradach senatu uczestniczą z głosem doradczym dyrektor administracyjny, dyrektor biblioteki oraz kierownicy studiów specjalnych, o ile nie są członkami senatu zgodnie z przepisem ust. 2, przedstawiciel zakładowej organizacji związkowej oraz wybrani corocznie przedstawiciele pomocniczych pracowników nauki, których liczbę i sposób wyboru określa statut szkoły. Statut szkoły może przewidywać udział w obradach senatu z głosem doradczym także innych osób, a w szczególności przedstawicieli resortów, dla których szkoła przygotowuje pracowników.

5. Do czasu nadania szkole statutu liczbę przedstawicieli pomocniczych pracowników nauki w senacie oraz sposób ich wyboru określa minister.

6. Do udziału w obradach senatu w sprawach dotyczących bezpośrednio młodzieży rektor zaprasza przedstawicieli organizacji młodzieżowych.

7. W szkołach jednowydziałowych czynności senatu spełnia rada wydziału.

Art. 13. 1. Z początkiem roku szkolnego rektor powinien zwołać zebranie ogólne szkoły wyższej w celu przedstawienia sprawozdania z wykonania planu za ubiegły rok szkolny oraz planu pracy na rok przyszły.

2. W skład zebrania ogólnego wchodzi wszyscy pracownicy szkoły oraz przedstawiciele organizacji młodzieżowych. Statut szkoły przewidzieć może, że w zebraniu ogólnym poszczególne grupy pracowników szkoły mogą być reprezentowane przez przedstawicieli.

3. Zebranie ogólne jest organem opiniodawczym w sprawach ogólnych potrzeb szkoły wyższej.

4. Zebranie ogólne zwołuje i kieruje jego obradami rektor.

Art. 14. 1. Dziekan przy udziale rady wydziału kieruje wydziałem i jest odpowiedzialny wobec rektora za wykonanie swych zadań.

2. Poza przypadkami przewidzianymi w przepisach szczególnych do zakresu działania dziekana należy w szczególności:

- 1) opracowywanie szczegółowego planu i rozkładu zajęć wydziału,
- 2) kontrola wykonania planu zajęć, planu studiów i programów nauczania,
- 3) kontrola wyników nauczania i dyscypliny studiów,
- 4) czuwanie nad organizacją pracy naukowo-badawczej w ramach wydziału,
- 5) czuwanie nad kierunkiem wychowania młodzieży, opieka nad należyтым zaspokajaniem jej potrzeb w ramach wydziału oraz nad rozdziałem stypendiów i innych świadczeń.

Art. 15. 1. Stałym pomocnikiem dziekana i w razie potrzeby jego zastępcą jest prodziekan. Zakres czynności prodziekana określa dziekan.

2. Statut szkoły może przewidywać powołanie kilku prodziekanów. W tym przypadku podziału czynności między nimi dokonuje dziekan. Do czasu nadania szkole statutu liczbę prodziekanów ustala minister.

Art. 16. 1. Rada wydziału współdziała z dziekanem w kierowaniu wydziałem. We wszystkich sprawach istotnych dla wydziału dziekan powinien zasięgać opinii rady.

2. Do obowiązków rady wydziału należy w szczególności:

- 1) podejmowanie inicjatywy w celu stałego ulepszania i doskonalenia metod pracy katedr i całego wydziału pod względem wychowawczym, dydaktycznym i naukowym,
- 2) rozpatrywanie sprawozdań poszczególnych katedr i innych jednostek organizacyjnych wchodzących w skład wydziału oraz ocena wyników ich pracy,
- 3) rozpatrywanie i opiniowanie planów badań naukowych oraz sprawozdań z ich wykonania,
- 4) nadzór nad rozwojem młodej kadry naukowej w obrębie wydziału,

- 5) czuwanie nad zaspokajaniem potrzeb młodzieży,
- 6) uchwalanie szczegółowych programów, planów i regulaminów studiów oraz podejmowanie w tym zakresie innych decyzji przewidzianych w planach i regulaminach studiów,
- 7) występowanie z wnioskami w sprawie nadawania pracownikom wydziału tytułów naukowych samodzielnych pracowników nauki,
- 8) nadawanie tytułów naukowych przewidzianych dla pomocniczych pracowników nauki,
- 9) występowanie z wnioskami lub wypowiadanie opinii w sprawach kadrowych wydziału, a mianowicie w sprawach powoływania, przenoszenia i zwalniania samodzielnych i pomocniczych pracowników nauki oraz osób, pełniących ich obowiązki, lektorów, nauczycieli przedmiotów pomocniczych, nauczycieli zawodu i personelu naukowo-technicznego,
- 10) występowanie z wnioskami lub wypowiadanie opinii w sprawach tworzenia, przekształcania i znoszenia katedr oraz innych jednostek organizacyjnych wchodzących w skład wydziału oraz w sprawach obsadzania stanowisk kierowników tych jednostek.

3. Dziekan zwołuje posiedzenia rady wydziału i kieruje obradami. Na żądanie większości członków rady dziekan jest obowiązany zwołać posiedzenie.

Art. 17. 1. W skład rady wydziału wchodzi wszyscy samodzielni pracownicy nauki i osoby pełniące ich obowiązki.

2. Jeżeli według planu studiów na wydziale odbywają się zajęcia obowiązkowe prowadzone przez katedrę nie należącą do wydziału lub przez międzywydziałowe studium specjalne, w skład rady wydziału wchodzi również kierownik tej katedry lub studium albo delegowany przez niego stały przedstawiciel.

3. Statut szkoły może ograniczyć skład rady wydziału do dziekana, prodziekanów, kierowników katedr, zespołów katedr i instytutów uczelnianych oraz delegatów katedr, wybranych przez ogół pracowników katedry na okres jednego roku spośród samodzielnych pracowników nauki i osób pełniących ich obowiązki.

4. W obradach rady wydziału biorą udział z głosem doradczym przedstawiciele pomocniczych pracowników nauki, kierownik administracyjny wydziału oraz przedstawiciel zakładowej organizacji związkowej. Liczbę przedstawicieli pomocniczych pracowników nauki oraz sposób ich wyboru określa statut szkoły, a do czasu nadania statutu — minister. Statut szkoły może przewidywać udział z głosem doradczym także innych osób, a w szczególności przedstawicieli resortów, dla których wydział przygotowuje pracowników.

5. Do udziału w obradach rady wydziału w sprawach dotyczących bezpośrednio młodzieży dziekan zaprasza przedstawicieli organizacji młodzieżowych.

Art. 18. 1. Jednostkami organizacyjnymi nie będącymi wydziałami kierują kierownicy.

2. Statut szkoły może postanowić utworzenie rady dla jednostki organizacyjnej nie będącej wydziałem. Skład i zakres działania rady określa statut.

3. Kierownicy jednostek organizacyjnych międzywydziałowych podlegają bezpośrednio rektorowi, a jednostek utworzonych w ramach wydziału — dziekanowi.

4. Funkcje rady wydziału w stosunku do międzywydziałowych jednostek organizacyjnych spełnia bezpośrednio senat.

Art. 19. 1. Rektora powołuje się spośród profesorów na okres lat trzech. W przypadkach wyjątkowych rektor może być powołany spośród docentów.

2. Rektor obejmuje swe czynności z początkiem roku szkolnego. Ustupujący rektor pełni czynności do chwili objęcia ich przez następcę.

3. Jeżeli stanowisko rektora zwolni się w czasie trwania kadencji, powołuje się następcę na okres do końca kadencji poprzedniego rektora. W razie zwolnienia stanowiska rektora w ostatnim półroczu przed upływem kadencji można zaniechać powołania nowego rektora.

Art. 20. 1. Rektora wybiera senat.

2. Statut szkoły może postanowić, że rektora wybiera zebranie wyborcze wszystkich samodzielnych pracowników nauki i osób pełniących ich obowiązki albo wybranych w tym celu przedstawicieli rad wydziałów. Statut może również postanowić, że rektora wybiera senat powiększony o delegatów rad wydziałów, wybranych w tym celu przez rady.

3. Wyboru dokonuje się w głosowaniu tajnym większością głosów.

4. Wyboru dokonuje się w miesiącu maju tego roku, z którego upływem kończy się kadencja ustępującego rektora. W razie zwolnienia stanowiska rektora w czasie trwania kadencji wyboru należy dokonać w ciągu miesiąca od zwolnienia stanowiska.

5. Przeciwko wyborowi rektora minister może założyć sprzeciw w ciągu miesiąca od dnia otrzymania protokołu zebrania wyborczego. W razie założenia sprzeciwu przeprowadza się bezzwłocznie ponowne wybory.

Art. 21. W szkołach nowoutworzonych pierwszego rektora powołuje minister. To samo dotyczy powołania następcy w razie zwolnienia stanowiska rektora w ciągu trzech lat od utworzenia szkoły.

Art. 22. W razie niewywiązywania się z obowiązków minister na wniosek senatu lub po wysłuchaniu opinii senatu może odwołać rektora ze stanowiska.

Art. 23. Prorektorem może być tylko samodzielny pracownik nauki. W przypadkach wyjątkowych w szkołach zatrudniających mniej niż 10 samodzielnych pracowników nauki prorektorem może być osoba pełniąca obowiązki samodzielnego pracownika nauki. Prorektorów powołuje się i odwołuje w tym samym trybie jak rektorów, przy odpowiednim zastosowaniu przepisów art. 19, 20, 21 i 22.

Art. 24. 1. Dziekana wybiera rada wydziału na okres lat 2 spośród samodzielnych pracowników nauki. W przypadkach wyjątkowych dziekanem może być osoba pełniąca obowiązki samodzielnego pracownika nauki.

2. Prodziekana wybiera rada wydziału na okres lat 2 spośród samodzielnych pracowników nauki lub osób pełniących ich obowiązki.

3. Do dziekana i prodziekana stosuje się odpowiednio przepisy art. 19 ust. 2 i 3 oraz art. 20 ust. 3, 4 i 5 oraz art. 22.

Art. 25. 1. Kierowników katedr, zespołów katedr i instytucji uczelnianych oraz innych jednostek nie będących wydziałami powołuje rektor spośród samodzielnych pracowników nauki lub osób pełniących ich obowiązki na wniosek rady wydziału zaakceptowany przez senat, a kierowników jednostek międzywydziałowych — na wniosek senatu. W tym samym trybie następuje odwołanie kierowników wymienionych jednostek organizacyjnych.

2. Dyrektora biblioteki, o ile jest samodzielnym pracownikiem nauki, powołuje minister, w innych przypadkach rektor po wysłuchaniu opinii senatu, o ile statut nie stanowi, że dyrektora biblioteki powołuje minister na wniosek rektora.

3. Statut może postanowić, że dyrektora biblioteki powołuje w każdym przypadku minister na wniosek rektora.

Art. 26. 1. Zasady organizacji administracji szkoły wyższej określa minister.

2. Dyrektora administracyjnego powołuje i odwołuje rektor. Kwestora (głównego księgowego) powołuje i odwołuje rektor w trybie ustalonym dla powoływania i odwoływania głównych księgowych w organach administracji państwowej. Wszystkich innych pracowników administracyjnych powołuje i odwołuje rektor na wniosek dyrektora administracyjnego. Rektor może upoważnić dyrektora administracyjnego do powoływania i odwoływania tych pracowników.

3. Do pracowników administracyjnych szkoły wyższej stosuje się przepisy o państwowej służbie cywilnej.

R o z d z i a ł 3.

Szkoły wyższe niepaństwowe.

Art. 27. 1. Szkoły wyższe niepaństwowe działają na podstawie przepisów, które wyda Minister Szkolnictwa Wyższego.

2. Minister Szkolnictwa Wyższego może rozciągnąć na szkoły wyższe niepaństwowe niektóre przepisy niniejszej ustawy, dotyczące organizacji wewnętrznej szkół wyższych.

D Z I A Ł III

Studia w szkołach wyższych.

Art. 28. W szkołach wyższych mogą być tworzone zawodowe studia specjalne, przygotowujące pracowników do określonych zawodów praktycznych. Studia tworzy, przekształca i znosi minister w trybie ustalonym w art. 8 ust. 1.

Art. 29. 1. Plany studiów, ramowe programy i regulaminy studiów ustala minister z zastrzeżeniem art. 2 ust. 3 na podstawie wniosku lub po zasięgnięciu opinii Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego.

2. W ramach planów, programów i regulaminów studiów, ustalonych zgodnie z ust. 1, szczegółowe plany, programy i regulaminy ustala rada wydziału. Uchwały rady wydziału w sprawach planów i regulaminów podlegają zatwierdzeniu przez senat.

Art. 30. 1. Szkoły wyższe wydają po ukończeniu studiów dyplomy, stwierdzające ukończenie studiów i uzyskanie stopnia magistra, lekarza lub inżyniera magistra.

2. Absolwentom specjalnych studiów zawodowych mogą być przyznawane odpowiednie stopnie zawodowe, których nazwy ustala Prezydium Rządu na wniosek Ministra Szkolnictwa Wyższego przedstawiony w porozumieniu z właściwymi ministrami.

Art. 31. Warunki i tryb nostryfikacji dyplomów i tytułów zawodowych uzyskanych za granicą oraz zaliczania studiów wyższych odbytych za granicą określi Minister Szkolnictwa Wyższego w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych i innymi zainteresowanymi ministrami.

D Z I A Ł IV

Wstęp na studia w szkołach wyższych.

Art. 32. 1. Warunkiem dopuszczenia do studiów w szkole wyższej jest posiadanie wykształcenia, przygotowującego do studiów w szkole wyższej, stwierdzonego świadectwem dojrzałości lub dyplomem stopnia licealnego.

2. Dopuszczenie do niektórych rodzajów studiów wyższych może być uzależnione od odbycia określonej praktyki zawodowej bądź od złożenia egzaminu uzupełniającego.

3. Minister Szkolnictwa Wyższego w porozumieniu z ministrem, któremu szkoła podlega, określa po zasięgnięciu opinii Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego tryb doboru kandydatów oraz warunki dopuszczenia do studiów w szkole wyższej.

4. Minister Oświaty w porozumieniu z Ministrem Szkolnictwa Wyższego ustali zadania szkół stopnia licealnego w zakresie doboru kandydatów na studia.

5. Prezes Rady Ministrów ustali zadania zakładów pracy w zakresie doboru kandydatów na studia dla pracujących.

Art. 33. 1. Dla osób, które nie posiadają wykształcenia przygotowującego do studiów w szkole wyższej (art. 32 ust. 1), mogą być w miarę potrzeby w określonych szkołach wyższych tworzone studia przygotowawcze.

2. Organizację studiów przygotowawczych, obowiązki i prawa słuchaczy tych studiów oraz uprawnienia ich absolwentów określi w drodze rozporządzenia Minister Szkolnictwa Wyższego.

Art. 34. Minister ustali po zasięgnięciu opinii organów zainteresowanych szkół liczbę studentów, jaka może być przyjęta w danym roku na dany rodzaj studiów w poszczególnych szkołach wyższych.

D Z I A Ł V

Studenci.

R o z d z i a ł 1.

Obowiązki i prawa studentów.

Art. 35. 1. Student przyjęty do szkoły wyższej składa przyrzeczenie sumiennego wypełniania obowiązków studenta.

2. Przyrzeczenie odbiera rektor lub z jego upoważnienia dziekan.

Art. 36. Porządek i organizację studiów oraz szczegółowe prawa i obowiązki studentów określa regulamin studiów.

Art. 37. 1. Student, wykazujący się dobrymi postępami w nauce, może uzyskać pomoc materialną w ramach państwowego systemu stypendialnego. Rada Ministrów ustali rodzaje i wysokość stypendiów państwowych, warunki i tryb ich przyznawania i cofania oraz tryb zatwierdzania państwowych planów stypendialnych.

2. Organizację pomocy leczniczej i opieki nad zdrowiem określi Prezydium Rządu na wniosek Ministra Zdrowia.

Art. 38. Z ważnej przyczyny, uniemożliwiającej przejściowo kontynuowanie studiów, student może uzyskać urlop studencki na czas oznaczony. Urlopu udziela dziekan.

Art. 39. Prezes Rady Ministrów określi ulgi przysługujące osobom zatrudnionym w uspołecznionych zakładach pracy w związku z odbywaniem studiów oraz ustali obowiązki zakładów pracy i szkół wyższych wobec studentów odbywających praktyki przewidziane w planie studiów.

R o z d z i a ł 2.

Odpowiedzialność dyscyplinarna studentów.

Art. 40. Studenci podlegają odpowiedzialności porządkowej lub dyscyplinarnej za zachowanie uchybiające obowiązkom studenta i za naruszenie porządku studiów oraz przepisów, normujących studia w szkole wyższej.

Art. 41. 1. Karę porządkową stosować można za uchybienie małej wagi.

2. Karą porządkową jest upomnienie. Karę porządkową nakłada dziekan.

Art. 42. 1. Karami dyscyplinarnymi są:

- 1) nagana,
- 2) nagana z ostrzeżeniem usunięcia ze szkoły,
- 3) usunięcie ze szkoły na czas oznaczony do jednego roku,
- 4) wydalenie ze szkoły.

2. Kary dyscyplinarne wymierzają komisje dyscyplinarne. Z karą nagany można połączyć pozbawienie studenta stypendium.

3. Organizację komisji dyscyplinarnych i tryb postępowania dyscyplinarnego określi Minister Szkolnictwa Wyższego w porozumieniu z innymi ministrami, którym podlegają szkoły wyższe, po zasięgnięciu opinii Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego.

R o z d z i a ł 3.

Wolni słuchacze, studia dla pracujących, eksterniści.

Art. 43. W szkołach wyższych mogą za zgodą rektora i na warunkach, ustalonych przez ministra, studiować jako wolni słuchacze osoby, nie będące studentami.

Art. 44. 1. Wolni słuchacze mogą za zgodą rektora wybrać zajęcia, w których chcą brać udział.

2. Minister może w drodze wyjątku zaliczyć studentowi studia, odbyte w charakterze wolnego słuchacza.

3. Wolni słuchacze podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej na równi ze studentami.

Art. 45. W szkołach wyższych minister może dla określonych dziedzin tworzyć studia dla pracujących, przeznaczone dla osób, łączących studia w szkole wyższej z pracą zawodową. Organizację i tryb odbywania studiów dla pracujących określa minister po zasięgnięciu opinii Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego.

Art. 46. Minister może zezwolić, aby na określonych kierunkach studiów i w określonych szkołach osoby nie będące studentami mogły zdawać egzaminy z poszczególnych przedmiotów oraz uzyskać dyplom ukończenia studiów jako eksterniści. Minister po zasięgnięciu opinii Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego określa warunki dopuszczenia eksternistów do zdawania egzaminów i tryb ich przeprowadzania.

D Z I A Ł VI

Instytuty naukowe i inne placówki naukowe.

Art. 47. 1. Dla rozwijania prac naukowo-badawczych w określonej dziedzinie może Rada Ministrów na wniosek właściwego ministra przedstawiony w porozumieniu z Ministrem Szkolnictwa Wyższego i Prezydium Polskiej Akademii Nauk powołać instytut naukowy lub inną placówkę naukową.

2. Organizację i zakres działania instytutu naukowego lub placówki naukowej ustala statut, nadany przez właściwego ministra.

3. Przepisy niniejszego artykułu nie naruszają przepisów, normujących tworzenie instytutów i placówek naukowych przez Polską Akademię Nauk.

D Z I A Ł VII

Nadawanie stopni naukowych.

Art. 48. Prawo nadawania stopni naukowych mają szkoły wyższe, instytuty naukowe oraz inne placówki naukowe, objęte wykazem, ustalonym przez Radę Ministrów.

Art. 49. 1. Niższym stopniem naukowym jest stopień kandydata nauk; wyższym stopniem naukowym jest stopień doktora nauk.

2. Stopień kandydata nauk nadaje się osobom, które odbyły studia wyższe i uzyskały stopień magistra, lekarza lub inżyniera magistra, jeżeli zdadzą przepisane egzaminy oraz przedłożą pracę naukową, która zostanie uznana za samodzielny dorobek w danej gałęzi nauki.

3. O stopień doktora nauk mogą ubiegać się kandydaci nauk, którzy przedłożą pracę naukową, stanowiącą twórczy wkład do rozwoju danej gałęzi nauki.

4. Nad pracą naukową, przedłożoną dla uzyskania stopnia naukowego, przeprowadza się publiczną rozprawę.

Art. 50. Warunki i tryb nadawania stopni naukowych, jak również możliwość dopuszczenia w drodze wyjątku do ubiegania się o stopień kandydata nauk bez odbycia studiów, przewidzianych w art. 49 ust. 2, określa Rada Ministrów w drodze rozporządzenia. W tej samej drodze określone będą warunki i tryb nostryfikacji stopni naukowych, uzyskanych za granicą.

Art. 51. 1. Osobom szczególnie zasłużonym dla rozwoju kultury i gospodarki narodowej, jak również wybitnym uczy-nym zagranicznym może być nadany honorowy stopień doktora „honoris causa”.

2. Stopień doktora „honoris causa” nadaje za zgodą właściwego ministra senat szkoły wyższej, mającej prawo nadawania stopnia doktora nauk.

Art. 52. 1. Aby ułatwić podniesienie kwalifikacji naukowych lub przygotowanie się do uzyskania tytułu samodzielnego pracownika nauki, pomocniczemu pracownikowi nauki lub osobie pełniącej obowiązki samodzielnego pracownika nauki na podstawie umowy zawartej na czas nie oznaczony, można przyznać płatny urlop i stypendium naukowe. Warunki i tryb przyznawania urlopów i stypendiów naukowych w stosunku do pracowników zatrudnionych w szkołach wyższych określa po wysłuchaniu opinii Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego — Minister Szkolnictwa Wyższego w porozumieniu z właściwymi ministrami, w stosunku do pracowników placówek naukowych podległych Polskiej Akademii Nauk — Prezydium Polskiej Akademii Nauk, a w stosunku do pracowników innych placówek naukowych — właściwi ministrowie w porozumieniu z Ministrem Szkolnictwa Wyższego.

2. W celu przygotowania się do uzyskania kwalifikacji naukowych wymaganych dla samodzielnych pracowników nauk, absolwenci szkół wyższych, którzy w pracy zawodowej, naukowej lub praktycznej wykazali wybitne zdolności i zamiłowanie do pracy naukowej, mogą być przyjęci na aspiranturę naukową.

3. Organizację aspirantury naukowej, okres jej trwania oraz prawa i obowiązki aspiranta ustali Rada Ministrów w drodze rozporządzenia.

4. Aspiranturę naukową w poszczególnych szkołach wyższych, instytutach naukowych lub w innych placówkach naukowych wprowadza Minister Szkolnictwa Wyższego w porozumieniu z właściwym ministrem, a w placówkach Polskiej Akademii Nauk — jej prezydium.

DZIAŁ VIII

Pracownicy nauki.

R o z d z i a ł 1.

Kwalifikowanie i zatrudnianie pracowników nauki.

Art. 53. Pracownikami nauki są osoby, które — posiadając odpowiednie kwalifikację naukowe i moralne — poświęcają się zawodowo pracy naukowej w szkole wyższej, instytucie naukowym lub w innej placówce naukowej i posiadają tytuł samodzielnego lub pomocniczego pracownika nauki.

Art. 54. 1. Pracownicy nauki dzielą się na samodzielnych i pomocniczych.

2. Samodzielnym pracownikiem nauki jest pracownik nauki, który wykazał się poważnym dorobkiem naukowym i uzyskał tytuł naukowy profesora zwyczajnego, nadzwyczajnego lub docenta.

3. Pomocniczym pracownikiem nauki jest pracownik nauki, który ukończył studia oraz wykazał się zdolnością do badań naukowych i uzyskał tytuł adiunkta, starszego asystenta lub asystenta.

Art. 55. 1. Samodzielnym pracowników nauki powołuje do pracy w szkole wyższej, instytucie lub innej placówce naukowej minister, któremu podlega szkoła wyższa lub instytut (placówka naukowa). Powołanie do pracy w szkołach wyższych następuje na wniosek lub po wysłuchaniu opinii organów szkoły.

2. Pomocniczym pracowników nauki powołuje do pracy w szkole wyższej rektor na wniosek właściwej rady wydziału, a w instytucie naukowym (placówce naukowej) — jego kierownik.

3. Pracowników służby bibliotecznej powołuje rektor szkoły na wniosek dyrektora (kierownika) biblioteki, a w instytutach naukowych kierownik na wniosek kierownika biblioteki.

4. Tryb powoływania do pracy pracowników nauki w Polskiej Akademii Nauk określa ustawa o Polskiej Akademii Nauk.

Art. 56. 1. Tytuły, przewidziane dla samodzielnych pracowników nauki, przyznaje Centralna Komisja Kwalifikacyjna, biorąc pod uwagę kwalifikacje naukowe i moralne oraz wyniki działalności naukowej pracownika.

2. Warunkiem przyznania tytułu profesora zwyczajnego jest posiadanie wyższego stopnia naukowego, a tytułu profesora nadzwyczajnego i docenta — niższego stopnia naukowego.

3. W przypadkach szczególnych Centralna Komisja Kwalifikacyjna może przyznać tytuł naukowy, przewidziany dla samodzielnego pracownika nauki, osobie nie posiadającej odpowiedniego stopnia naukowego.

Art. 57. 1. Centralną Komisję Kwalifikacyjną tworzą: przewodniczący i członkowie powołani przez Prezesa Rady Ministrów spośród samodzielnych pracowników nauki.

2. Organizację oraz zakres i tryb działania Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej ustala regulamin, nadany przez Radę Ministrów.

3. Nadzór nad działalnością Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej wykonuje Prezydium Rządu.

Art. 58. 1. Tytuł pomocniczego pracownika nauki przyznaje w szkole wyższej rada wydziału, a w instytucie naukowym lub innej placówce naukowej — rada naukowa albo inny odpowiedni organ statutowy instytutu lub placówki naukowej. Tytuł ten przysługuje jedynie w okresie pełnienia funkcji przez pracownika.

2. Warunki przyznawania tytułu określa Minister Szkolnictwa Wyższego w porozumieniu z Prezydium Polskiej Akademii Nauk.

R o z d z i a ł 2.

Obowiązki i prawa pracownika nauki.

Art. 59. Do podstawowych obowiązków pracownika nauki należy:

- 1) przejawianie twórczej inicjatywy oraz systematyczne prowadzenie pracy naukowej w służbie rozwoju gospodarki i kultury narodowej,
- 2) współdziałanie w tworzeniu planów badań naukowych i prac dydaktycznych,
- 3) rozwijanie pracy zespołowej w nauce,
- 4) udział w pracy nad kształceniem i wychowaniem kadr inteligencji ludowej zgodnie z programami i planami nauczania,
- 5) udział w pracach organizacyjnych w zakresie nauczania i badań naukowych,
- 6) systematyczna praca nad upowszechnieniem nauki i szerzeniem naukowego poglądu na świat.

Art. 60. 1. Wymiar zajęć obowiązkowych dla pracowników nauki, zatrudnionych w szkołach wyższych, ustala Minister Szkolnictwa Wyższego w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

2. Wymiar zajęć dla pracowników, zatrudnionych w instytutach naukowych, ustala właściwy minister za zgodą Prezesa Rady Ministrów.

Art. 61. Pracownik nauki może poza swoimi zajęciami obowiązkowymi wykonywać inne stałe zajęcia zawodowe jedynie za zezwoleniem. Samodzielnemu pracownikowi nauki i osobie pełniącej obowiązki samodzielnego pracownika nauki zezwolenia udziela właściwy minister po wysłuchaniu opinii rektora lub kierownika instytutu naukowego (placówki naukowej), pomocniczemu pracownikowi nauki — w szkole wyższej rektor, a w instytucie lub innej placówce naukowej jej kierownik.

Art. 62. 1. Pracownik nauki może być przeniesiony na własną prośbę lub z urzędu do innej szkoły wyższej po wysłuchaniu opinii organów zarówno tej szkoły, w której pracownik dotychczas był zatrudniony, jak i tej, do której ma być przeniesiony.

2. Przepis ust. 1 stosuje się do instytutów i innych placówek naukowych z tą zmianą, że opinię wyraża odpowiedni organ statutowy instytutu lub placówki.

Art. 63. Pracownik nauki otrzymuje uposażenie, którego zasady i wysokość określają odrębne przepisy.

Art. 64. 1. Pracownik nauki ma prawo do urlopu wypoczynkowego w wymiarze 6 tygodni w ciągu roku.

2. Samodzielny pracownik nauki zatrudniony w szkole wyższej ma prawo do przerwy w zajęciach dydaktycznych i organizacyjnych w łącznym wymiarze 3 miesięcy w ciągu roku. Czas tej przerwy samodzielny pracownik nauki wykorzystuje na pracę naukową i urlop wypoczynkowy.

Art. 65. Samodzielny pracownik nauki, zatrudniony w szkole wyższej, może uzyskać zwolnienie od zajęć dydaktycznych i organizacyjnych dla pracy naukowo-badawczej na czas oznaczony. Zwolnienia na okres nie przekraczający jednego semestru udziela rektor, na czas zaś przekraczający jeden semestr — minister.

Art. 66. Zakres pomocy lekarskiej oraz innych świadczeń na rzecz pracowników nauki z dziedziny opieki nad zdrowiem określa Rada Ministrów.

Art. 67. Pracownik nauki ma prawo do zaopatrzenia na wypadek niezdolności do pracy i na starość. Warunki nabycia prawa do tego zaopatrzenia oraz jego wysokość określa osobna ustawa.

R o z d z i a ł 3.

Odpowiedzialność dyscyplinarna.

Art. 68. Pracownik nauki podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej za naruszenie obowiązków służbowych lub uchybienie godności pracownika nauki.

Art. 69. 1. Karami dyscyplinarnymi są:

- 1) upomnienie,
- 2) nagana,
- 3) surowa nagana,
- 4) wydalenie z pracy.

2. Orzekając karę wydalenia z pracy, właściwy organ dyscyplinarny może wystąpić wnioskiem do Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej o pozbawienie ukaranego tytułu naukowego.

Art. 70. Organizację organów dyscyplinarnych oraz tryb postępowania dyscyplinarnego przeciwko pracownikom nauki określi Rada Ministrów w drodze rozporządzenia.

R o z d z i a ł 4.

Rozwiązanie stosunku służbowego.

Art. 71. Rozwiązanie stosunku służbowego z pracownikiem nauki następuje:

- 1) na własną prośbę,
- 2) wskutek wydalenia z pracy (art. 69 ust. 1 pkt 4),
- 3) wskutek wyroku sądowego, skazującego na utratę praw obywatelskich.

Art. 72. 1. Stosunek służbowy z samodzielnym pracownikiem nauki w szkole wyższej może być rozwiązany przez ministra po wysłuchaniu opinii organów szkoły, a z pomocniczym pracownikiem nauki — przez rektora po wysłuchaniu opinii rady wydziału i dziekana, gdy tego wymaga reorganizacja bądź zniesienie jednostki organizacyjnej, w której pracownik był zatrudniony, albo dobro nauki i szkolnictwa wyższego, z zachowaniem 6-miesięcznego terminu wypowiedzenia. Wypowiedzenie nie może nastąpić później niż na 6 miesięcy przed rozpoczęciem nowego roku szkolnego.

2. Stosunek służbowy z samodzielnym pracownikiem nauki w instytucie naukowym lub innej placówce naukowej może być z przyczyn wymienionych w ust. 1 rozwiązany przez ministra, a z pomocniczym pracownikiem nauki — przez kierownika instytutu naukowego (placówki naukowej), z zachowaniem 6-miesięcznego terminu wypowiedzenia.

D Z I A Ł IX

Inni pracownicy nauczający oraz pomocniczy personel techniczny.

Art. 73. 1. Prezes Rady Ministrów ustali w drodze rozporządzenia warunki, w jakich można zlecić w drodze umowy osobom o odpowiednich kwalifikacjach naukowych pełnienie funkcji samodzielnych i pomocniczych pracowników nauki w szkołach wyższych, instytutach naukowych i innych placówkach naukowych.

2. Osoby, o których mowa w ust. 1, powołuje i zwalnia w szkole wyższej rektor na wniosek rady wydziału, zaakceptowany przez senat. Przy rozwiązywaniu stosunku służbowego opartego na umowie zawartej na czas nie oznaczony stosuje się okres wypowiedzenia przewidziany w art. 72.

Art. 74. 1. Lektorów, nauczycieli przedmiotów pomocniczych i nauczycieli zawodu oraz pomocniczy personel naukowo-techniczny powołuje rektor lub kierownik instytutu naukowego (placówki naukowej).

2. Rada Ministrów określi kwalifikacje, wymagane od osób, wymienionych w ust. 1, a zakres i rozmiary ich obowiązków ustali minister.

3. Stosunek służbowy nauczycieli regulują przepisy, dotyczące danej kategorii nauczycieli, stosunek zaś służbowy innych osób, wymienionych w ust. 1 — ogólne przepisy o stosunku pracy.

4. Uposażenie osób, wymienionych w ust. 1, określają odrębne przepisy.

D Z I A Ł X

Przepisy przejściowe i końcowe.

Art. 75. 1. Przepisy niniejszej ustawy stosuje się do szkół wyższych, podlegających Ministrom: Szkolnictwa Wyższego, Zdrowia, Oświaty, Spraw Zagranicznych i Głównemu Komitetowi Kultury Fizycznej.

2. Rada Ministrów może w drodze rozporządzenia podać szkoły wyższe podległe innym ministrom wszystkim lub niektórym przepisom niniejszej ustawy.

3. Przepisy niniejszej ustawy o pracownikach nauki stosuje się odpowiednio do pracowników nauki zatrudnionych w instytutach utworzonych dla potrzeb gospodarki narodowej lub w Polskiej Akademii Nauk i jej placówkach naukowych.

Art. 76. Do czasu wydania rozporządzeń i innych aktów, przewidzianych w ustawie niniejszej, obowiązują w sprawach, które mają regulować te rozporządzenia i akty, przepisy dotychczasowe ze zmianami, wynikającymi z niniejszej ustawy.

Art. 77. Organy szkół wyższych, powołane na podstawie przepisów dotychczasowych, wykonują obowiązki unormowane w niniejszej ustawie do czasu powołania nowych organów na podstawie niniejszej ustawy.

Art. 78. 1. Dotychczasowi profesorowie zwyczajni stają się samodzielnymi pracownikami nauki w rozumieniu niniejszej ustawy zachowując tytuł naukowy profesora zwyczajnego i uzyskują stopień naukowy doktora nauk.

2. Dotychczasowi profesorowie nadzwyczajni stają się samodzielnymi pracownikami nauki w rozumieniu niniejszej ustawy zachowując tytuł naukowy profesora nadzwyczajnego i mogą uzyskać stopień doktora nauk (art. 49 ust. 3 i 4) bez uprzedniego uzyskiwania stopnia kandydata nauk.

3. Centralna Komisja Kwalifikacyjna zdecydować w terminie, który określi Prezydium Rządu, o przyznaniu odpowiednich tytułów naukowych innym dotychczasowym samodzielnym pracownikom nauki. Do tego terminu pracownicy ci zachować mogą dotychczasowe stanowiska.

4. Osoby, które przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy uzyskały stopień doktora na podstawie przepisów dotychczasowych i posiadają znaczny dorobek naukowy, mogą uzyskać stopień doktora nauk (art. 49 ust. 3 i 4) bez uprzedniego uzyskiwania stopnia kandydata nauk.

Art. 79. Dotychczasowi adiunkci, starsi asystenci i asystenci szkół wyższych stają się pomocniczymi pracownikami nauki w rozumieniu niniejszej ustawy i zachowują odpowiedni tytuł naukowy.

Art. 80. 1. Osoby, powołane na członków rzeczywistych Polskiej Akademii Nauk, jeżeli nie posiadają tytułu naukowego profesora zwyczajnego oraz wyższego stopnia naukowego, uzyskują z chwilą ich powołania tytuł naukowy profesora zwyczajnego i stopień naukowy doktora nauk.

2. Osobom, powołanym na członków korespondentów Polskiej Akademii Nauk, Centralna Komisja Kwalifikacyjna przyzna na wniosek Prezydium Polskiej Akademii Nauk tytuł naukowy profesora zwyczajnego lub nadzwyczajnego oraz stopień naukowy doktora nauk lub kandydata nauk.

Art. 81. W ustawie z dnia 8 stycznia 1951 r. o tworzeniu instytutów naukowo-badawczych dla potrzeb gospodarki narodowej (Dz. U. Nr 5, poz. 38) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. Rada Ministrów może na wniosek ministra, do którego zakresu działania należy określona dziedzina gospodarki narodowej, przedstawiony w porozumieniu z Ministrem Szkolnictwa Wyższego i Prezydium Polskiej Akademii Nauk, tworzyć, związać lub wydzielać z administracji państwowej instytuty naukowo-badawcze, zwane dalej „instytutami”.

2) art. 18 otrzymuje brzmienie:

„Art. 18. Organizację i szczegółowy zakres działania instytutu, a zwłaszcza skład, sposób powoływania członków oraz zakres i sposób działania rady naukowej określa statut nadany w drodze zarządzenia przez właściwego ministra”.

Art. 82. Warunki i tryb uznawania istniejących placówek za placówki naukowe w rozumieniu niniejszej ustawy ustali rozporządzenie Rady Ministrów. Przepis niniejszy nie dotyczy placówek naukowych Polskiej Akademii Nauk.

Art. 83. W zakresie unormowanym niniejszą ustawą tracą moc wszystkie przepisy dotychczasowe, a w szczególności dekret z dnia 28 października 1947 r. o organizacji nauki i szkolnictwa wyższego (Dz. U. Nr 66, poz. 415), oraz ustawa z dnia 7 marca 1950 r. o państwowych stypendiach dla młodzieży szkół wyższych (Dz. U. Nr 10, poz. 105).

Art. 84. Wykonanie ustawy porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Szkolnictwa Wyższego oraz innym ministrom.

206

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 29 września 1956 r.

w sprawie przystąpienia Turcji do konwencji międzynarodowej o ujednostajnieniu niektórych zasad dotyczących ograniczenia odpowiedzialności właścicieli statków morskich, podpisanej w Brukseli dnia 25 sierpnia 1924 r., konwencji międzynarodowej o ujednostajnieniu niektórych zasad dotyczących konosamentów, podpisanej w Brukseli dnia 25 sierpnia 1924 r., oraz do konwencji międzynarodowej o ujednostajnieniu niektórych zasad odnoszących się do przywilejów i hipotek morskich, podpisanej w Brukseli dnia 10 kwietnia 1926 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 17 konwencji międzynarodowej o ujednostajnieniu niektórych zasad dotyczących ograniczenia odpowiedzialności właścicieli statków morskich, podpisanej w Brukseli dnia 25 sierpnia 1924 r. (Dz. U. z 1937 r. Nr 33, poz. 256), art. 12 konwencji międzynarodowej o ujednostajnieniu niektórych zasad dotyczących konosamentów, podpisanej w Brukseli dnia 25 sierpnia 1924 r. (Dz. U. z 1937 r. Nr 33, poz. 258), oraz art. 18 kon-

wencji międzynarodowej o ujednostajnieniu niektórych zasad odnoszących się do przywilejów i hipotek morskich, podpisanej w Brukseli dnia 10 kwietnia 1926 r. (Dz. U. z 1937 r. Nr 33, poz. 260), zostało notyfikowane Rządowi Belgijskiemu dnia 4 lipca 1955 r. przystąpienie Turcji do powyższych konwencji.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (Warszawa, ul. Bracka 20a) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru

Oplata za prenumeratę Dziennika Ustaw wynosi: rocznie bez załączników 45.— zł, z załącznikami 60.— zł, półrocznie bez załączników 27.— zł, z załącznikami 36.— zł. (W formie załączników opatrzonych odrębną numeracją stron drukowane są obszerniejsze akty z zakresu stosunków międzynarodowych).

Prenumeratę można zgłaszać tylko na okres roczny (od I.I) lub na okres półroczny (od I.I i od I.VII). Oplata powinna być uiszczona co najmniej na miesiąc przed okresem prenumeraty, a więc za okres roczny lub za I półrocze — do dnia 30 listopada, za II półrocze — do dnia 31 maja. Do abonentów, którzy opłacą prenumeratę po tych terminach, wysyłka pierwszych numerów dokonana zostanie z opóźnieniem. Jednostki na rozrachunku gospodarczym i inni abonenci powinni dokonać wpłat za prenumeratę na konto Narodowego Banku Polskiego, VIII Oddział Miejski, Warszawa, nr 1532-91-5, cz. 2, dz. 5, rozdz. 19. Rachunków za prenumeratę nie wystawia się. Na odcinku wpłaty należy podać dokładną nazwę instytucji (bez skrótów), nazwę i numer doręczającego urzędu pocztowego (jak Warszawa 10, Poznań 3 itp.), powiat, ulicę, nr domu, nr skrytki pocztowej oraz ilość zamawianych egzemplarzy Dziennika Ustaw.

Pojedyncze egzemplarze Dziennika Ustaw nabywać można w Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, Bracka 20a, w punktach sprzedaży w Warszawie: „Dom Książki”, Księgarnia Prawno-ekonomiczna, ul. Nowy Świat 1, kiosk „Domu Książki”, w gmachu sądów, al. Gen. Świerczewskiego 127, w kasach Sądów Wojewódzkich w: Białymstoku, Kielcach, Koszalinie, Łodzi, Opolu, Rzeszowie, Stalino-grodzie, Wrocławiu i Zielonej Górze oraz w kasach Sądów Powiatowych w: Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszynie, Częstochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Gnieźnie, Jeleniej Górze, Kaliszu, Krakowie, Lublinie, Nowym Sączu, Olsztynie, Ostrowie Wlkp., Poznaniu, Przemyślu, Raciborzu, Radomiu, Szczecinie, Tarnowie, Toruniu i Zamościu.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne Warszawa, al. Stalina 1/3.

Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Bracka 20a.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Drukarni Akcydensowej w Warszawie, ul. Tamka 3